Kalász István

Hazafelé vers

Menni vinni a legújabb turkálót
fejben haza az állványról leesett munkást
a trafik előtti koldulást vinni
a pince szálló hűtőjéből a
munkás vodkát és hogy a téren hős pallos
helyett fallosz szobor áll hogy ugrik
dróthálónak a kutya és gyógyszertár előtt
jön a suttogás recepttel segítsen gyereknek lesz…
mindezt vinni haza
a karszorítást az emberre dudálást a vérért szirénázást
a ruhában a pörköltszagot vinni a
boltban lejárt zenét üres dobozt
vinni mindezt az átvágott platánsor mögött
az elhasznált lépcsőn cipelni fent
tenni tenyérbe szorítani az ágy
mellé mint a cigarettát
a lepedőn elnyúlni nyelvet
ölteni izzadtan aludni nem álmodni
majd másnap az alig fűtött sötétben felkelni
tervezni hogyan vinni mindezt préselni vissza
illeszteni jobban be hogy mindezzel ne
omoljunk össze.

Író NER idején

Szemet szúr ami van
hajnalban szívet tép hogy egyre
maguknak adnak – díjat
ülnökkézfogáshozkörhintát – de
a nyelvet nem nyelem le
inkább harapom a tükör előtt mert
rajta a szó és érzem
szemszegletből figyelik
a senki földjét amin állok reggelente
és nem tudom magamban mire
váltsam az ütést igen mindez
kifordított véres és mégis-mégis…
az írónak – végül - ez a jó

Csalá®dfa – lettem hatvan

Anyámanyja dúdolt napverte alföldi udvaron
anyámapja emberre fácánra lőtt a saját fejébe
hajdúmagyar anyám huzatban tanított ma is mosolyog
vatersmutter halt korán apámapja hajlik szakadt fény
képen mondják rá hasonlítok
sváb apám hátán kifordított zsák kívül schwarz
és gold bent véres sújtás
testvérem versben tollat zabáltatott
lányom székben kerékbe nem tört …
én pedig hatvan év szövegtörzs fölé hajolok
keresem mi marad ebből és
mire nyílik a levél zöldig derűsen maradék
időmre.

Búcsú – kétszer

Utolsó útjára
a türelemmel viselt
hosszú szenvedésben
aki ismerte szerette végső
nyughelyére szál virággal a sír
fölött fájdalommal de jó
szívvel földi hamvait.

Aztán este otthon a konyhaasztalnál
dönteni.
Mi lesz?
A szekrényben a ruhákkal.
A nyávogó macskával.
A fésűben maradt hajjal.
Mi lesz a csendben elalvással?
Másnap az utcán a fákkal.